

fremfat betydelige Anker imod Udvalgets Fleertals Forslag. De fleste af disse gaae hovedsagelig ud paa, at der ikke skulde være nogen Trang til det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag til en ny § 1, hvori man har indbefattet de offentlige Veie, som ikke hidtil have staaet under offentligt Tilsyn, og dernæst er der fra flere Sider, navnlig af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), udtalt Frygt for, at Veiene vilde blive slettere, hvis Fleertallets Forslag vedtoges, saa at de Vei-farende vilde komme til at lide derunder. Jeg troer nu ikke, at dette er Tilfældet, jeg har tværtimod den bestemte Overbeviisning, at Vedtagelsen af Forslaget vil have tilfølgende, at Veie, der hidtil have været usfarbare, for Eftertiden vilde blive nogenlunde farbare og brugbare. Det er ikke Tilfældet i Pragis, hvad der her er bemærket, at de Veie, som ikke ere optagne paa Regulativet, blive besørgeede vedligeholdte af Sogneforstanderskaberne og ere under Control af Politimesteren. Det er, idetmindste efter den Erfaring, jeg har til den Slags Veie — og den er ikke saa ganske liden — i Almindelighed Tilfældet, at de Veie, der ikke af Amtsraadet ere optagne paa Regulativet, ligge aldeles hen uden nogenformelt Vedligeholdelse eller Tilsyn af Sogneforstanderskabet eller Politimesteren, og det er, som sagt, ikke sjældent Tilfældet, at man, naar man skal besøge saadanne Veie, finder dem i en saadan Tilstand, at man ikke kan passere dem. Hvad der gjør det meget vanskeligt at have disse Veie opførte paa Regulativerne, navnlig i de Dele af Thyland, hvor der er store Strækninger af Veie, og Beboerne ere vidt fordeelte, er den Omstændighed, at saasnart en Vei er optagen paa et Regulativ, gjøres der, deels fra Amtsraadets og deels fra Politimesterens Side, paa mange Steder overordentlig store Forlangender med Hensyn til dens Vedligeholdelse. Deraf har Følgen været, at Sognene paa mange Steder have gjort alt Muligt for at forebygge saadanne Veies Optagelse paa Regulativet, og følgelig ere de ingen Control underkastede. Jeg troer derimod, at naar disse Veie optages paa en særskilt Fortegnelse og ikke paa det af Amtsraadet forfattede Regulativ, vil der fra Sogneforstanderskabernes Side altid blive gjort Noget

for at holde dem i farbar Stand. Det kan gjerne være, at Forholdet, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (C. M. Jespersen) sagde, er anderledes i de bedre Egne af Thyland, og navnlig her paa Nerne, hvor Befolkningen er langt tættere efter Areal; men i den nordlige og vestlige Deel af Thyland er det, som sagt, meget besværligt at vedligeholde Veiene, naar de ere optagne paa Regulativet. Den ærede Rigsdagemand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) rettede en meget haard Vebreidelse imod Lovens Titel, og sagde, at den navnlig ikke passede efter § 4. Jeg skal indrømme, at den ærede Rigsdagemand har Ret deri, men dette kan i alt Fald rettes til tredie Behandling. Jeg troer, at den af Udvalgets Fleertal foreslaaede Foranbring i Loven er af saa stor Nytte, saavel for de Vei-farende som for Sognene, at jeg meget maa anbefale det ærede Thing at vedtage den.

J. M. Hansen: Jeg vil kun sige min Stemme til dem, der have lydt for at beholde denne Lov om private Veie aldeles reen for sig selv, og jeg er bleven endnu mere bestyrket i Rigtigheden heraf ved at høre, hvad den ærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (C. M. Jespersen) have udtalt om de Lovbestemmelser, der her ere bragte i Forslag. Det forekommer mig, at Alle have erkjendt, at der her i Landet er Trang til en Lov om private Veie; der har tidligere været indbragt et privat Lovforslag desangaaende, og Alle, der have hirtret sig derom, have erkjendt Trangen til en saadan Lov. Regeringen har derved fundet sig foranlediget til at tage Sagen i sin Haand ved at indbringe et Lovforslag om private Veie, og det forekommer mig med Hensyn til Fremtiden at være lidet hensigtsmæssigt for Thinget at tage en Sag, der er kommen saa vidt, paa en saadan Maade, som det ærede Udvalg her har gjort. Der er ikke nogen Opfordring for Regeringen til at tage sig af en saadan Sag og indbringe en Lov, som den ved Forhandlinger her i Thinget er bleven overbevist om, at der er Trang til, naar den seer, at den ved at hve sin Medvirkning til Sagens Fremme, risikerer, at man